



Nr. 3

Mars 1950

7. Årgang

Sover du med god samvittighet søndag morgen?

Ja, unnskyld uttrykket!

Det hadde ikke vært gudstjeneste i Rakkestad kirke en søndag for kort tid siden. Presten hadde gudstjenester på andre steder i menigheten, og ingen klokker hadde kalt på menneskene i hovedsoknet. Da var det at ovenstående uttrykk dukket opp. En mann betrodde meg noen dager etter: «Jeg kan ikke tilstå annet enn at den søndag morgen sov jeg med bedre samvittighet en ellers! Ingen klokker kalte på meg, jeg kunne jo ikke godt dra hverken til Mellomdalen eller Degernes, det var lettvindt å betale makelighetens beskjedne pris og slutte meg til radiomenigheten. For, som han konkluderte med, vi får jo Guds ord gjennom radioen også.»

Siden har jeg tenkt meget på disse ord. Samtalen med denne mann fortalte litt om ham, noe om samvittighetens reaksjon når kirkens klokker kimer og kaller på gammel og ung, mest dog på sjelen trett og tung, syk for den evige hvile.

Ofte møter presten slike reaksjoner, om enn ikke alltid så åpne som denne. Hver søndag holdes det gudstjenester i vårt lands kirker, og innbydelsen lyder til alle: Kom! Men det store flertall kommer jo ikke. Ikke engang blant de kristne er det pussig nok den selvfølgelige søndagsvane når klokkene ringer å komme. Så mange sier som mennene i lignelsen: Jeg ber deg ha meg unnskyldt!

Og allikevel. Samvær med mange mennesker har lært meg litt om lørdagskveldens tanker og kamper i mange menneskehjerter: Skal jeg, skal vi gå i kirken i morgen? Er der noen utvei til å få det til på en eller annen måte? Og så reaksjonen søndag morgen når det ringer til gudstjeneste: Gjør jeg

rett i å la det være, for min egen skyld, for familiens, ikke minst barnas skyld? Har jeg egentlig begrunnelse som jeg kan forsvare overfor en allvitende Gud? Har jeg råd til «å forlate min egen forsamling» for å bruke et bibelsk uttrykk, og unnvære den vigsling over ukens arbeid som kirken kan gi? Rent psykologisk er det forbausende å legge merke til hvor fast forankret i bevisstheten allerede fra barneårene kirkens klokkerbønn er: «Jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus fo å høre hva du Gud Fader — vil tale til meg. Lat nå opp mitt hjerte ved din Hellige Ånd, så jeg av ditt ord må lære: 1) å sørge over mine synder, 2) og tro i liv og død på Jesus, 3) og forbedre meg hver dag i et hellig liv og levnet.» Og likeledes utgangsordene: «Jeg takker deg fordi du har lært meg hva jeg skal gjøre. Hjelp meg nå — at jeg må bevare ditt ord i et rent hjerte, styrkes ved det, forbedres i et hellig levnet, og ha trøst av det i liv og død.»

Med så dype ord til inngang og utgang er det sannelig ikke underlig at der brenner noe, noe lengtende og higende hver gang klokkene kaller. Er det sant dette at samvittigheten fører sin rene tale hver søndag morgen, forteller det mer enn alle ord om gjæring, uro og liv. Det bærer bud om håp og framtid. Kanskje det blir prestene som fra sjelesorgen vet mest om hva kirke og kristendom betyr av verdier i menneskelivet, og i annen omgang hvor meget folkets skjebne avhenger av dets kirke.

Men har virkelig kirken et så overveldende ansvar for folket? Vi vet så vel at det ikke vil være vanskelig å finne hverken ankalgepunkter eller angrepspunkter. Og sikkert er det — det har så visst

ikke manglet på anklager og angrep. Noen fremsatt i naiv overfladiskhet, andre i dyp og ekte nød. Kirken har ikke maktet sin oppgave. Den har ikke den arbeidsdyktighet en kan kreve av den. Den er splittet og delt, dens grunnvoll synes vaklende og underminert av sterke motsetninger.

Og dog skal det sies — ikke i blind kjærlighet, men med all virkelighetens og sannhetens tyngde: Der er ennå liv og kraft i vår kirke. Den skyter ennå nye, friske og mektige skudd.

Fordi:

- 1) Den bygger ennå på Guds hellige ord, og
- 2) Den lutherske bekiennelse.

Midt i trett etterkrigsmentalitet, midt i høyrøstet verdslighet, synes så mange å være ferdig med teoretisk og praktisk materialisme, det ble for tynt strå å bygge sin livsinnstilling på, og så er man blitt mennesker som søker fotfeste, — en søken som nok kan være nervøs og tilfeldig, men dog — søkende.

Hva er sannhet, hvor finnes sannhetens grunnvoll? Har allikevel kirken et svar å gi, som kan veilede og hjelpe? Slik bever spørsmålene i ledende kulturkretser i det store utland, og det er ikke fritt

for at tenkende mennesker også her hjemme har stanset for å spørre. Ikke bare i dypet, men også på overflaten merkes bølgene. Når Gud-avsatt kultur bryter sammen og ikke har noe å gi, når framtidssangst bare blir frukten av krampaktig fornøylesyke, står fortsatt kirken der med sitt budskap fast og trygg: Ordet om Kristus, den korsfestede og oppstandne, ordet om framtid og håp. Skal den dag komme at den kristne kirke ikke lenger «kaller på sjelen trett og tung», da synes alt håp ute. Derfor er det glade tider i kirkens liv, så lenge man spør seg selv hver søndag morgen: Kan jeg komme meg i kirken i dag? Eller er det rett av meg å la være?

Da blir naturligvis heller ikke kirkesøkningen noe problem. Det er en forklaringsløs velsignelse over de hjem der det er søndagsvane å gå i kirken. Det gjorde Jesus fra sin barndom av. Og vi trenger den sikkerlig ikke mindre. Hellige vaner skal vi skjøtte godt om.

Tenk så på det når klokkene neste søndag ringer til høymesse.

Da går både mann og hustru sammen til kirken. Du og dine kjære. Ikke sant? **R. Kavlie-Borge.**

Hva kan gjøres for å øke kirkesøkningen?

Kirkesøkningen i vår menighet kan vel neppe betegnes som god. Vi er glad for alle dem som trofast slutter opp om kirkens gudstjenester, men ønsket at flokken var større.

Hvorfor er det mange blant troende og bekjennende kristne som sjelden går i kirke. (Kavli-Borge tangerer spørsmålet i sin artikkel.)

T. J. B. likeledes i sin artikkel i forrige nummer.

Gudstjenestens lengde skulle være en av grunnene. Den er for lang. I vår menighet er dåpen lagt i gudstjenesten, og det skal villig innrømmes at gudstjenesten blir i lengste laget. Hvis vi flyttet dåpen og la den etter gudstjenesten, slik at vi der ved kortet inn maksimum 15 minutter, ville da noe være vunnet? Gudstjenesten ville da være ferdig 12.30. Sannsynligvis ikke, og vi ville da gå den motsatte vei av menighetene rundt omkring. Der er tendensen den å få barnedåpen inn i gudstjenesten (den har tidligere blitt flyttet til etter gudstjenesten), for sies det, og med rette, dåpen er en menighetshandling. Presten sier ved dåpen: «. . . som har gjort deg til sitt barn i den hellige dåp og tatt deg inn i sin troende menighet,» så skal menigheten være til stede.

Aftengudstjenester, lagt på et passende tidspunkt, ville samle flere folk, sies det. I Oslo menighetene holdes det aftensang, men besøket til disse gudstje-

nester er langt dårligere enn til høymessen, så den vei er visst heller ikke farbar.

Det hever seg også sterke røster som pointerer: Søndag formiddag skal være den tid den kristne menighet samler seg om Guds ord og sakrament. Denne tid er vernet ved helligdagslovgivningen. Offentlige arrangementer er forbudt, lukningsvedtekter o. l. viser dette.

Jeg tror jeg velger å skjære overtvert med alle innvendinger. Høymesseritualet kan ikke den enkelte krets eller menighet forandre. Det er den hele kirkes sak, og på bispemøtet i høst ble saken droppet.

Veien må være: Å bli glad i gudstjenesten slik den er. Men hvordan og hvorledes? Det fører til at Menighetsbladet må komme med en artikkel i et senere nummer om dette emne. Plassmangel forhindrer det denne gang.

Men en tanke tar vi med, og den heter *F o r b e r e d e l s e n*. Man kommer ikke løpende i siste liten utmast og oppjaget, men man bør ha innstillet seg på gudstjenesten.

Hvilken søndag er det i kirkeåret? Hvilken tekst er det i dag? Hvilke salmer hører med til søndagen? Da blir våre tanker forhåndsinnstilt på det som kommer. Sjel og sinn er stemt inn på søndagens budskap.

Glem så heller ikke bønneforbereidelsen. Bønnen til Gud om å få det rette sinn — det åpne hjerte —

og den villige ånd som tar imot trøst og oppmunt-
ring, så vel som tuktt og formaning. Bønnen for prest
og den øvrige menighet. Derved kommer samhørig-
heten frem. Vi kjenner oss om grener på det samme
vin-tre.

Forbered deg til gudstjenesten så blir den uten
tvil rikere for deg, og du blir ikke bare en passiv
tilhører, men aktivt med.

Jeg våger et så sterkt uttrykk som medansvarlig i
gudstjenesten.

B. H.

Tanum misjonsforening har møte annen tirsdag i
måneden kl. 6. Møtene holdes privat. Misjonsinter-
esserte velkommen.

Tanum sjømannsmisjonsforening — møte tredje
onsdag i måneden kl. 6. Møtene holdes privat —
men enkte tilstelninger på skolen. Hjertelig vel-
kommen.

Slependen og omegns misjonsforening, annen tors-
dag i måneden kl. 6. Møtene holdes privat. Nye med-
lemmer vil foreningen gjerne ha.

Sandvika kv. forening, møte i Menighetshuset an-
nen og fjerde mandag i måneden. Enkelte møter
holdes privat. Også denne forening har plass til flere
medlemmer.

Jaren kv. forening — møte privat tredje torsdag i
måneden. Hjertelig velkommen er alle.

Skui misjonsforening møter privat første tirsdag i
måneden. Velkommen.

Bærum Verk kvinneforening — møte på lokalet
første mandag i måneden.

Bærum Verk hjelpeforening for søndagsskolen —
møte på lokalet tredje mandag i måneden.

Begge foreninger har god plass til flere medlem-
mer.

Lommedalen kv. forening — møte på skolen siste
onsdag i måneden. Enkelte møter holdes privat. Alle
velkommen.

Lommedalen hjelpeforening holder sine møter pri-
vat første tirsdag i måneden.

Alle som vil støtte foreningens sosiale arbeid er
velkommen.

Lommedalen hjelpeforening for søndagsskolen —
møtene holdes privat annen onsdag i måneden.

Bryn hjelpeforening for søndagsskolen har møte
siste mandag i måneden. De holdes privat. Men alle
som er interessert i og gjerne vil støtte søndags-
skolen er velkomme.

Evje Menighetspleie møte privat første onsdag i
måneden.

Tanum Menighetspleie — siste tirsdag i måneden,
møter privat, enkelte ganger Tanum skole.

Skui Menighetspleie avtaler møte fra gang til
gang.

Kaller ikke arbeidet for syke og vanskeligstilte
på din støtte?

*

Foreninger som i vesentlig grad er knyttet til Menighetshuset.

Hver annen onsdag i måneden holdes fellesmøte.
En del foreninger har slått seg sammen om disse
møter, og såvel unge som gamle samles.

V. Bærum Indremisjon har møter de øvrige ons-
dager.

Sandvika kr. Ungdomsforening har sine oppbygge-
lige møter i Menighetshuset. Det blir gjerne to tirs-
dager i måneden. Bibeltimer og misjonskvelder hol-
des vesentlig privat. Ungdom ønskes velkommen.

«De unges Santalforening» — møte første torsdag
i måneden i Menighetshuset kl. 8.

Sandvika hjelpeforening for søndagsskolen — i
Menighetshuset fjerde mandag i måneden.

V. Bærum Sanitetsforening — møte første mandag
i måneden kl. 8. Nye aktive medlemmer hjertelig
velkommen.

DØPTE I FEBRUAR—MARS

I Bryn kirke:

5. februar Jan Erik Green, Ulf Larsen, Ragnhild
Elisabeth Haug, Brit Myhrvold Iversen.

19. februar Einar Harald Østgård, Arild Bråthen,
Bente Grobstok.

5. mars Børre Karterudseter, Karin Lillemor
Hansen, Inger Johanne Hernes.

12. februar Rolf Ivar Torstensen, Britt Mørk Bernt-
sen.

I Sandvika kirke:

12. februar Fredrik Evjen.

I Sollihøgda kirke:

19. februar Jan Anton Næss, Ottar Sjørevik, Anne-
Helene Ødegård, Bente Sabel.

DØDE FEBRUAR MARS

2. februar Kristian Skålerud.

16. februar Olavia Lahelle.

18. februar Aleksander Borchgrevink.

4. mars Helge Evensen.

EKTEVIET

11. mars Leif Løbben og Borgny Beate Ottheim.

Redigert av Olaf Büch-Holm.



Ovner,
Kaminer

Utstilling Torggt. 3, Oslo

**SOLBERG &
ANDERSEN A.S**

Elektrisk agentur
og en gros

Grensen 5-7
Telefon 33 30 30

**VINTERLANDBRUKS-
SKOLEN —**

**LANDBRUKS-
AKADEMIET**

St. Olavsgate 35
Tlf. 33 19 02 — 33 10 75

WØYEN MØLLE &

FRØRENSERI A/S

Sandvika
Telefon 53 83 58

**Aktieselskabet
Glommens Træsliberi
Kykkelsrudanlegget**

Telefon 46 38 30

PER KNUDSMOEN

Frukt —
Grønnsaker en gros

Stenersgt. 18 — Oslo
Telefon 42 43 74

FRANZEFOSSE BRUK A.S

Telefon 53 85 03

BÆRUM KAJAKK og

SKIFABRIKK

Ringeriksvn. 20 Sandvika
Telefon 53 87 54

**SANDVIKA CIGAR-
FORRETNING**

Inneh.: Thorstein Aamodt
Sandvika
Telefon 53 81 01

SANDVIKA

HJEMMEBAKERI

Inneh.: Fru Svendsen
Telefon 53 86 54

Det norske
Forsikringsaktieselskab
HEIMDAL

O. Kierulf
Akersgaten 18
Tlf. 42 51 42 - 42 03 42

**A. F. KLAVENESS
& CO. A.S**

Telefon 53 79 90
Lysaker

GUSTAV BAYER
Agenturforretning
Torget 13,
inng. Torggt. 1 — Oslo
Telefon 41 53 57
Pelskåper tilsalgs
Spes.: Selskinnskåper
til lave priser

HJALMAR BJERKAAS

Kjøtt- og pølseforretn.

Telefon 53 80 25

Lege Ole Rømer Aa Sandberg
vikar for: dr. Sigurd Nordal

Kontor-tlf. 53 70 69
Dr. Sandberg pr. 53 88 53
Adr.: Jernbanegården,
Høvik.

A.S HAMANG

PAPIRFABRIK
Sandvika

PER ODD UNGER
Handelsgartneri
Spes.: Potteblomster
Tlf. 53 88 97 — Slependen

SANDVIKA VEVERI A/S

Haslum

Telefon 53 66 86

Bærum Elektriske forretning
Aut. installatør i Bærum
Ringeriksvn. 47, Sandvika
Telefon 53 01 06

**Deres hår i fag-/
mannens hender**
IDUN FRISØRSALONG
Bergpynten, Sandvika
Telefon 53 88 42

INGVARDA LØKEN
Kolonial
Ringeriksveien 2
Sandvika
Telefon 53 83 54

SOLIHØGDA
Det kjente stedet for
bilturister
Telefon 53 98 26

DEN NORSKE

CREDITBANK

Sentralbord 42 18 20
Oslo

BERNT PAULSEN

Trelastforretning

Prinsensgt. 2
Tlf. 42 53 46 - 42 24 75

**SANDVIKA ELEKTRISKE
VASKERI**
Telefon 53 80 41

**VESTRE BÆRUM
SAMVIRKELAG**
Avd. 1 Skui
« 2 Bryn
« 3 Solihøgda
« 4 Tanum
« 5 Sandvika

A.S SIGURD HESSELBERG

Asfalt og
tjæreprodukter
Telefon 42 07 27 — Oslo

WITT OG BORGEN

Øvre Vollgate 6
Telefon 42 98 26

**WØYENENGEN
LANDHANDLERI**
Ringeriksveien
Sandvika
Telefon 53 98 50

**LOMMEDALENS
HANDELSFORENING**
Telefon 53 95 12
Lommedalen